

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 19Csp/60/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6117226549
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 07. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Barbora Sopková
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2018:6117226549.2

Rozhodnutie

Okresný súd Banská Bystrica konajúc sudcom JUDr. Barborou Sopkovou v právnej veci žalobcu KRUK Česká a Slovenská republika s. r.o., so sídlom Československé armády 954/7, Hradec Králové, Česká republika, IČ: 247 85 199, v konaní zastúpenom ŠMÍDA advokátní kancelář s. r. o., so sídlom Eliščino nábřeží 280/23, Hradec Králové, Česká republika, IČ: 014 35 400, konajúci na území Slovenskej republiky prostredníctvom ŠMÍDA advokátní kancelář s. r.o., organizačná zložka, so sídlom ul. Svornosti 43, Bratislava, IČO: 47 255 773, proti žalovanému T. Y., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom B. T. XXXX/XX, P. P., naposledy bytom Z. armády XX/XX, P., o zaplatenie XX,XX F. s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 62,31 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 62,31 Eur od 17. 12. 2016 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Žalovaný je p o v i n n ý nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100 %, a to v lehote troch dní od právoplatnosti rozhodnutia o výške náhrady trov, o ktorej rozhodne samostatným uznesením vyšší súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa návrhom na vydanie platobného rozkazu v upomínacom konaní podanom dňa 26. 07. 2017 domáhal zaplatenia istiny v celkovej výške 492,31 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,15 % ročne zo sumy 62,31 Eur od 17. 12. 2016 do zaplatenia a náhrady trov konania. V návrhu uviedol, že žalovaný a právny predchodca žalobcu spoločnosť Provident Financial, s. r. o., so sídlom Mlynské nivy 49, Bratislava IČO: 35 805 731, (ďalej len „právny predchodca žalobcu“) uzavreli dňa 01. 06. 2013 zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 569100009, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý bezúčelový úver vo výške 500,00 Eur v hotovosti pri podpísaní zmluvy. Žalovaný sa zaviazal tento úver splácať v šesťdesiatich týždenných splátkach, pričom prvá splátka bola splatná 7. kalendárny deň po uzavretí zmluvy (dňa 08. 06. 2013) a posledná splátka bola splatná dňa XX. 07. 2014. Žalovaný sa za poskytnutie úveru zaviazal uhradiť náklady spojené s úverom vo výške 172,50 Eur, ktoré zahŕňajú zmluvný úrok a administratívny poplatok. Súčasne so zmluvou žalovaný uzavrel dňa 01. 06. 2013 zmluvu o zabezpečení splátok úveru, ktorá je dobrovoľnou doplnkovou službou, tom v zmysle, že sa veriteľ zaviazal poskytovať za poplatok klientovi službu, ktorá spočívala najmä vo výbere splátok priamo v mieste bydliska klienta, alebo v inom mieste podľa určenia klienta a to prostredníctvom obchodného zástupcu veriteľa. Za túto službu sa klient zaviazal uhradiť sumu, ktorá bola priamo úmerná počtu splátok tak, aby pokryla náklady pohonných hmôt a čas obchodného zástupcu. V danom prípade bola táto odmena vo výške 257,50 Eur. Sumu za službu sa žalovaný zaviazal splatiť v celkovom počte šesťdesiat splátok, pričom splátky boli splatné spoločne so splátkami úveru, teda prvá splátka bola splatná 7. kalendárny deň po uzavretí zmluvy (dňa 08. 06. 2013) a posledná splátka bola splatná dňa 26. 07. 2014 - viď článok 1.2 zmluvy o zabezpečení splátok úveru). Celková čiastka, ktorú sa žalovaný zaviazal uhradiť, tak bola vo výške 930,80 Eur (istina vo výške 500,00 Eur, úrok a administratívny poplatok vyjadrené fixnou čiastkou po celé obdobie trvania úveru 172,50 Eur a čiastka za zabezpečenie splátok úveru 257,50 Eur), ktorú

sa žalovaný zaviazal uhradiť v šesťdesiatich týždenných splátkach po 15,50 Eur. Žalovaný právnenému predchodcovi žalobcu uhradil v danom prípade celkovo sumu vo výške 437,69 Eur, v dôsledku čoho na istinu zo zmluvy o úvere dlhuje sumu vo výške 62,31 Eur (500,00 Eur - 437,69 Eur) a na istinu zo zmluvy o zabezpečení splátok úveru sumu vo výške 430,00 Eur. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 16. 12. 2016 došlo k postúpení pohľadávok zo zmluvy o úvere ako aj zo zmluvy o zabezpečení splátok úveru z právneho predchodcu žalobcu na žalobcu, čo bolo žalovanému oznámené listom zo dňa 16. 12. 2016. Žalovaný ku dňu podania návrhu na vydanie platobného rozkazu v upomínacom konaní z pohľadávky nič viac neuhradil. K návrhu žalobcu pripojil zmluvu o spotrebiteľskom úvere zo dňa 01. 06. 2013, zmluvu o zabezpečení splátok úveru zo dňa 01. 06. 2013, výpis splátok a úhrad, špecifikáciu pohľadávky, oznámenie o postúpení pohľadávky s podacím hárkom, predžalobnú výzvu s podacím hárkom a zmluvu o postúpení pohľadávok.

2. Okresný súd Banská Bystrica v upomínacom konaní skúmal podaný návrh z hľadiska jeho prípustnosti v zmysle § 3 ods. 6 a ods. 7 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní a o doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoUK“) a dospel k záveru, že žalobca uplatňuje nárok, ktorý je v časti v rozpore s právnymi predpismi. Žalobcu vyzval výzvou zo dňa 15. 08. 2017, či súhlasí, aby súd vydal platobný rozkaz v časti, ktorej sa rozpor netýka, t. j. v časti istiny vo výške 62,31 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 62,31 Eur od 17. 12. 2016 do zaplatenia a náhrady trov konania. Podrobne vo výzve odôvodnil, v ktorej časti považuje súd nárok za uplatnený v rozpore s právnymi predpismi. Uviedol, že v zmluve o úvere chýba podstatná náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) - konečný deň splatnosti úveru, pretože určenie termínu na siedmy deň 60. týždňa od uzatvorenia zmluvy je spôsobilé priemernému spotrebiteľovi spôsobiť ťažkosti pri jeho výpočte. Úver je preto bezúročný a bez poplatkov a podľa súdu má tak žalobca nárok len na zaplatenie sumy 62,31 Eur (t. j. 500,00 Eur - 437,69 Eur) spolu s príslušným úrokom z omeškania. Čo sa týka zmluvy o zabezpečení splátok úveru, túto považoval za výkon práva, ktorý je v rozpore s dobrými mravmi (§ 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka), pretože zmluvou si právny predchodca žalobcu v podstate určil neprimerane vysokú odplatu v sume 257,50 Eur za poskytnutie úveru vo vzťahu k poskytnutej službe, a teda jedná sa o zmluvnú podmienku, ktorá spôsobuje nerovnováhu práv a povinností v neprospech spotrebiteľa, a teda žalobca na túto odmenu nemá nárok vôbec. Pokiaľ ide o úrok z omeškania, tento môže byť len vo výške 5 % ročne, nakoľko ku dňu omeškania bola základná úroková sadzba ECB vo výške 0 %. Súd žalobcu poučil, že ak bude súhlasiť s vydaním platobného rozkazu v časti, ktorej sa rozpor netýka, v zmysle § 8 ods. 1 ZoUK platí, že vo zvyšnej časti vzal návrh na vydanie platobného rozkazu späť.

3. Žalobca s vydaním platobného rozkazu v časti o zaplatenie 62,31 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 62,31 Eur od 17. 12. 2016 do zaplatenia a náhrady trov konania súhlasil. Súd v upomínacom konaní vydal platobný rozkaz sp. zn. 11Up/179/2017 zo dňa XX. 09. 2017, ktorý ale nebol doručený žalovanému do vlastných rúk.

4. Postupom podľa § 10 ods. 1 ZoUK súd vyzval žalobcu, aby podal návrh na pokračovanie v konaní na príslušnom súde, pretože platobný rozkaz nebol žalovanému doručený do vlastných rúk, a preto sa so zákona zrušil.

5. Na základe návrhu žalobcu na pokračovanie v konaní zo dňa 23. 04. 2018 bola vec postúpená miestne príslušnému súdu (Okresný súd Banská Bystrica) a zapísaná pod sp. zn. 19Csp/60/2018.

6. Súd zisťoval pobyt žalovaného lustráciou v registri obyvateľov, sociálnej poisťovni, evidencii väzňov, registri priestupkov, agende občianskych preukazov a šetrením pobytu policajným zborom. Podľa § 116 ods. 2 C. s. p. súd zverejnil na úradnej tabuli a webovej stránke súdu oznámenie o doručení opisu žaloby s prílohami, potvrdením o pridelení veci, výzvu na vyjadrenie k žalobe a poučenie. Žalovaný si písomnosti neprevzal.

7. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril a nevyužil žiadne prostriedky procesnej obrany.

8. Postupom podľa § 177 ods. 2 písm. a) C. s. p. súd vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania, keďže sa jedná o drobný spor. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi predloženými žalobcom a zistil:

9. Vzhľadom na čiastočné späťvzatie žaloby v časti o zaplatenie sumy 257,50 Eur (dlžná istina zo zmluvy o zabezpečení splátok úveru) a sumy 172,50 Eur (náklady spojené s úverom) spolu s úrokom z omeškania vo výške 0,15 % ročne zo sumy 62,31 Eur od 17. 12. 2016 do zaplatenia sa súd v konaní zaoberal len nárokom na zaplatenie istiny zo zmluvy o úvere vo výške 62,31 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 62,31 Eur od 17. 12. 2016 do zaplatenia.

10. Skutkový stav týkajúci sa čerpania finančných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere ako aj ich splácanie žalovaným je nesporný a vyplývajúci z predložených listinných dôkazov - zmluvy o spotrebiteľskom úvere a výpisu splátok a úhrad. Právny predchodca žalobcu so žalovaným uzatvoril dňa 01. 06. 2013 zmluvu označenú ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Predmetom tejto zmluvy bolo poskytnutie finančných prostriedkov vo výške 500,00 Eur. Právny predchodca žalobcu so žalovaným sa dohodli na šesťdesiatich splátkach po 11,21 Eur týždenne s tým, že posledná splátka je vo výške 11,11 Eur.

11. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

12. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

13. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

14. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

15. Podľa § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

16. Podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

17. Podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

18. Súd konštatuje, že predmetná zmluva o pôžičke uzavretá medzi právnym predchodcom žalobcu na strane veriteľa a žalovaným na strane dlžníka dňa 01. 06. 2013 má písomnú formu. V zmluve nechýbajú ani údaje o ročnej percentuálnej miere nákladov, priemernej hodnote ročnej percentuálnej miery nákladov a o ročnej úrokovej sadzbe. Ako už uviedol súd v upomínacom konaní, v zmluve chýbal údaj o konečnej splatnosti úveru.

19. Hoci súd už nie je povinný skúmať zmluvu o spotrebiteľskom úvere z hľadiska dodržania jej písomnej formy a jej podstatných náležitostí, keďže tak už urobil súd v upomínacom konaní a žalobca v tejto časti dokonca zobral žalobu späť, miestne príslušný (konajúci) súd navyše uvádza:

20. V prejednávanej veci je termín konečnej splatnosti úveru určený tak, že je ním deň splatnosti poslednej splátky, ktorým je 7. deň šesťdesiateho týždňa po dni uzavretia zmluvy. Teda rozhodujúcim dňom pre určenie konečnej splatnosti je deň uzavretia zmluvy.

21. Ak však bola konečná splatnosť úveru závislá nielen odo dňa uzavretia zmluvy, ale aj odo dňa splatnosti prvej splátky, ktorá bola až 7. kalendárny deň po uzavretí zmluvy (t. j. 01. 06. 2013 + 7 = 08. 06. 2013), potom jej termín mal byť vymedzený tak, že konečným dňom splatnosti úveru a dlžnej sumy je deň splatnosti poslednej splátky, ktorým je 7. kalendárny deň šesťdesiateho týždňa po dni splatnosti prvej splátky (a nie po dni uzavretia zmluvy). Právny predchodca žalobcu však sám (pretože obsah predloženej zmluvy o spotrebiteľskom úvere je nepochybne vytvorený ním a zmluva je vopred pripraveným formulárom, podstatný obsah ktorého spotrebiteľ nemôže ovplyvniť, pričom medzi údaje, ktoré spotrebiteľ ovplyvniť nemôže, patrí aj určenie termínu konečnej splatnosti úveru) určil termín konečnej splatnosti tak, že je v konečnom dôsledku nejasný, neurčitý a neistý, pretože závisí od dvoch právnych skutočností (kalendárny deň splatnosti prvej splátky a deň uzavretia zmluvy), ktoré v žiadnom prípade nenastali v jeden (a ten istý) deň.

22. Súd tiež konštatuje, že termín konečnej splatnosti úveru vymedzený 7. dňom v týždni vyvoláva pochybnosti o skutočnom dni ukončenia zmluvy. Je otázne, či je týmto dňom vždy nedeľa (ako v poradí siedmy deň týždňa) alebo ide o iný siedmy (kalendárny) deň, ktorý je zhodný s dňom uzavretia zmluvy, poskytnutia finančných prostriedkov alebo iným dňom závislým od určitej právnej skutočnosti. Aj sám právny predchodca žalobcu totiž v časti určenia splátok (počtu a termínu splatnosti) používa pojem kalendárny (7.) deň a pri určení konečnej splatnosti už len 7. deň. Podľa názoru súdu by mala byť dňom konečnej splatnosti úveru nedeľa 60. týždňa po dni uzavretia zmluvy, a nie akýkoľvek iný deň v tomto týždni, pretože logickým a gramatickým výkladom pojmu „7. deň v týždni“ možno dospieť len k záveru, že týmto dňom je práve nedeľa. Vzhľadom na uvedené súd konštatuje (a stotožňuje sa s posúdením návrh v upomínacom konaní), že zmluva o spotrebiteľskom úvere zo dňa 01. 06. 2013 uzavretá medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným skutočne neobsahuje podstatnú náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorou je určenie termínu konečnej splatnosti úveru, pretože právnym predchodcom určený termín neumožňuje spotrebiteľov bez ťažkostí a s istotou identifikovať tento dátum.

23. V dôsledku tohto nedostatku je potom poskytnutý úver bez úrokov a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch a žalobca má nárok len na vrátenie poskytnutých finančných prostriedkov, resp. rozdielu medzi poskytnutými a vrátenými finančnými prostriedkami, ktoré žalovaný splatil v splátkach, t. j. 500,00 Eur - 437,69 Eur = 62,31 Eur. Zároveň je žalovaný v omeškaní so splnením dlhu, pretože poskytnuté finančné prostriedky nevrátil právnomu predchodcovi žalobcu v pravidelných týždenných splátkach v lehote ich splatnosti. Žalovanému tak vznikla ďalšia povinnosť - zaplatiť aj úroky z omeškania vo výške 5 % ročne z dlžnej sumy od 17. 12. 2016 do zaplatenia. Úroková sadzba od 16. 03. 2016 bola vo výške 0 %.

24. O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 C. s. p., podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. V konaní bol úspešný žalobca, pretože súd jeho žalobe vyhovel v celom rozsahu. Podľa § 262 ods. 2 C. s. p. o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti rozsudku súdu prvej inštancie je prípustné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne vo vyhotovení trojmo na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C. s. p.) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie treba predložiť v troch rovnopisoch, inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný rozsudok, môže oprávnený podať návrh na výkon exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) v znení neskorších zákonov.